

[Inger Mørete Nordentoft.]

ratorier til dispensering af særlige lægemidler efter lægernes recepter, ligeledes at fabrikkerne må under større kontrol, og at de beviser, at de ikke blot muliggør mere forskning til større indtjening, men også en billigørelse af medicinalvarerne.

Hvad angår indførelse af lægemidler, undrer det os, at der stadigvæk bliver indført varer fra udlandet, som også fremstilles herhjemme, f. eks. aspirin.

Ministeren sagde i sin fremsættelsestale, at medicinforbruget her i landet er stort, og det er rigtigt. Årsagerne til det er jo klare. Det ærede medlem hr. Mørk udtalte, at en af årsagerne var de dårlige boligforhold. Mit parti vil ikke blive repræsenteret i det udvalg, der bliver nedsat, men vi vil årvågent følge resultatet af det ærede medlem hr. Mørks stærke ord i dag, og også af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards udtalelser. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Mørk gik stærkt ind for, at det skulle være en statsopgave at fremstille medicin. Vi vil ikke glemme denne udtalelse, og hvis det skulle gå således, at socialdemokraterne får regeringsmagten efter de kommende valg, så vil vi erindre om denne udtalelse, således at socialdemokraterne kan få lejlighed til at gennemføre det princip, som deres ordfører i dag så stærkt er gået ind for.

Den ærede socialdemokratiske ordfører hr. Mørk udtalte, at årsagen til det store medicinforbrug var bolignøden. Ja det er vi enige i: bolignød, skolenød, arbejdsløshed, alle Atlantpagtpolitikens følger. Men det ærede medlem hr. Mørk må ikke glemme, at han og hele den socialdemokratiske rigsdagsgruppe har det fulde medansvar for regeringens udenrigspolitik, den politik, der er skyld i, at den danske befolkning i øjeblikket føler sig så trykket af situationen, at den bl. a. søger hjælp i et stærkt forøget medicinforbrug.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg håber, at de ærede medlemmer vil tilgive mig, at jeg hverken kommer ind på Atlantpagten, boligspørgsmålet eller den almindelige prispolitik ved denne lejlighed, der bliver jo tilstrækkeligt mange anledninger i den kommende tid til at drøfte de spørgsmål. I dag vil jeg finde det forsvarligst, at jeg holder mig til den lovgivning, som her foreslås på apotekervæsenets område.

Jeg har naturligvis, inden debatten be-

gyndte, prøvet på at regne ud, hvorledes de enkelte ærede medlemmer som ordførere for deres partier ville stille sig ved denne lejlighed. Jeg kan ikke sige, at jeg er blevet overrasket; det gik så nogenlunde, som jeg ventede. Jeg forstår, at dette lovforslag i den form, hvori jeg har fremsat det, har meget skarpe modstandere helt til venstre i salen, ligesom jeg er klar over, at der fra enkelt side er åbnet vej til en frodig og frugtbar forhandling i udvalget om de problemer, som apotekerkommissionen og dette lovforslag stiller op overfor hinanden, og dermed er jo egentlig det, jeg skal svare i eftermiddag, så nogenlunde sagt. Det, vi skal til, er et forsøg på at finde frem til en større enighed, som kan sikre gennemførelse af lovforslag, som ud fra de grundsynspunkter, et forligningsparter må møde med, er tilfredsstillende. Af de synspunkter, som er blevet konfronteret med hinanden i dag, er de afgørende synspunkterne med hensyn til specialiteterne og de forskellige synspunkter med hensyn til apotekerafgiften. Jeg kan ikke forstå den voldsomhed, hvormed man fra enkelt side har vendt sig mod det lovforslag, jeg har fremsat vedrørende specialiteterne. Man må dog indrømme, at der ved de bestemmelser, som er foreslået i lovforslaget, bestemmelser, som i høj grad stiller krav til begrebet specialitet, og som virkelig fordrer, at der skal være udrettet et stykke arbejde, for at noget kan opnå specialitetsbetegnelse, er givet de grundsynspunkter, som har behersket kommissionen, en meget stærk og, forekommer det mig, nødvendig indrømmelse.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde i sin tale nogle bemærkninger om de betingelser, som kommissionsforslaget efter hans mening med rette stillede for at opnå anerkendelse af en specialitet. De ligger ikke så forfærdelig langt fra dem, som lovforslaget indeholder. Det ærede medlems bemærkninger iøvrigt om, at lovforslaget tillod en beskyttelse op til 20 år for en specialitet, lagde jeg mærke til. Når jeg har stillet et forslag, som bygger på en anden tidstermin, en anden fremgangsmåde, skyldes det først og fremmest, at kommissionsforslaget på dette område skaber usikkerhed i løbet af denne 20-årige periode, en usikkerhed, som er iøjnefaldende, når man ser på kommissionsflertallets forslag, hvor det forlanges, at først skal der